

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS HENSTILLING

af 6. december 2001

om ophævelse af deltagende medlemsstaters bestemmelser om begrænsning af antallet af mønter denomineret i en national valutaenhed, der kan anvendes i én betaling

(ECB/2001/17)

(2001/C 356/05)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«), særlig sidste punktum i artikel 105, stk. 4, artikel 106 og tredje punkt i artikel 110, stk. 1, under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statutten«), særlig artikel 4, litra b), og artikel 34, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Pengesedlers status som lovligt betalingsmiddel denomineret i euro er fastsat i artikel 106, stk. 1, i traktaten såvel som i artikel 16 i statutten og artikel 10 i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽¹⁾.
- (2) Artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 fastslår, at mønter denomineret i euro har status som lovligt betalingsmiddel; og at ingen har pligt til i én betaling at modtage mere end 50 mønter denomineret i euro.
- (3) Artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 angiver, at efter overgangsperiodens udløb skal retlige instrumenters henvisninger til de nationale valutaenheder læses som henvisninger til euroenheden i henhold til de respektive omregningskurser.
- (4) Nogle af de medlemsstater, der har vedtaget at indføre euroen i overensstemmelse med traktaten, har gældende lovbestemmelser, der begrænser antallet af mønter denomineret i national valuta, som kan anvendes i én betaling. Sådanne nationale bestemmelser kan, efter at disse mønter mister deres status som lovligt betalingsmiddel, føre til en uklar situation og skabe tvivl om klarhed og sikkerhed i retstilstanden. På grundlag af ordlyden af

artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 kan der for parter i retsforhold være uklarhed med hensyn til de lovmæssige begrænsninger af antallet af mønter, der kan anvendes til at indfri pengegæld. Især kan parterne vedblive med at anvende begrænsningerne fastsat af nationale lovbestemmelser på mønter denomineret i euro efter udløbet af perioden med to valutaer i omløb, eller — i mangel af en sådan periode — efter udløbet af overgangsperioden.

- (5) Klarhed og sikkerhed i retstilstanden kan bringes i tvivl, hvis deltagende medlemsstater i deres fremtidige kontraktmæssige aftaler med nationale centralbanker om udstedelse af mønter denomineret i euro indfører bestemmelser eller vendinger, der henviser til nationale bestemmelser, som begrænser antallet af mønter denomineret i en national valutaenhed, der kan anvendes i én betaling, hvor de nævnte bestemmelser ikke er blevet ophævet.
- (6) Inden for sit kompetenceområde kan Den Europæiske Centralbank (ECB) rette henstillinger til de relevante fællesskabsinstitutioner eller instanser eller til nationale myndigheder. Under de deltagende medlemsstaters udstedelse af mønter med status som lovligt betalingsmiddel skal godkendelse gives af Den Europæiske Centralbank (ECB). For at undgå misforståelser med hensyn til anvendelsesområdet for status som lovligt betalingsmiddel af euro-mønterne udstedt af de deltagende medlemsstater og godkendt af ECB, anser ECB det for nødvendigt at rette en henstilling til de deltagende medlemsstater om nationale bestemmelser, der stadig måtte være i kraft, og som begrænser antallet af mønter denomineret i en national valutaenhed, der kan anvendes i én betaling —

VEDTAGET FØLGENDE HENSTILLING:

Artikel 1

Definitioner

I denne henstilling forstås ved:

— »deltagende medlemsstater«: alle medlemsstater, der har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten

⁽¹⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

— »nationale valutaenheder«: enhederne af de deltagende medlemsstaters valutaer, således som disse enheder er defineret dagen før indledningen af tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, eller alt efter omstændighederne dagen før euroen træder i stedet for valutaen i en medlemsstat, der indfører euroen på en senere dato.

Artikel 2

Ophævelse af nationale bestemmelser, der begrænser antallet af mønter anvendt i én betaling

1. Deltagende medlemsstater bør udtrykkeligt ophæve enhver lovbestemmelse, der stadig måtte være i kraft i medlemsstaternes respektive retsorden, og som begrænser antallet af mønter denomineret i en national valutaenhed, som en part har pligt til at modtage i én betaling.

2. Deltagende medlemsstater bør søge at ophæve de lovbestemmelser, der henvises til i stk. 1, således at disse lovbestem-

melser ikke længere er i kraft, når mønter denomineret i en national valutaenhed mister deres status som lovligt betalingsmiddel i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 og den relevante nationale lovgivning om overgang til eurosedler og -mønter.

Artikel 3

Afsluttende bestemmelser

Denne henstilling er rettet til deltagende medlemsstater.

Denne henstilling offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 6. december 2001.

Willem F. DUISENBERG
Formand for ECB